

бирамъ азъ, защо той, кат' ми са роди дѣте-то, самъ го кръща и на кръщане-то дари съ много скажни нѣща, и дѣт'-то ми, и женѣ ми. Ама.... (*отваряѫтъ са вратата-та и влизва Драганъ*).

Появеніе II.

ДРАГАНЪ и СТОЙЧѦ.

Драганъ.

Добрутро ти, г-нъ Стойчѣ. Какъ си? Какъ са минувашъ?.. Па какво си са замислилъ, какво са кахъришь?

Стойчѣ.

Е, брате, какъ да н' са кахърѣ! Струва ли и да ма пыташъ!.. Зерѣ ты не знайшь, че работа-та ю сега много лошева. Сега не минува нити юдинъ день да н' доде тука владыка-та; изъ веднъшь, кат' излѣзж изъ кѣщи, мжкне са тука, кат' че му й забѣркано. Пакъ ты знаешъ, че азъ съмъ челѣкъ търговецъ, не можж цѣлъ день да сѣдѣ у дома. Вѣрвашъ ли ми, брате Драгане, че ми ю със'се омръзжало,—не знамъ кждѣ да са дѣнж. Да н' ма й грѣхъ...

Драганъ.

Наистинѣ, това не ю за търпеніе... (*Подиръ малко връже*). Ты знайшь, Стойчѣ, че владыка-та прави зло голъмо нѣ само тебѣ, нѣ и на 'сичкий-тъ градъ,